Allegorice c. * tribu Iuda Fm carnē natus est. Christ⁹ em̄ accepit vxorē. i. carnē de tribu iuda. Et quare exultauerūt: Prima causa est, pfunditas iudicioꝝ dei: Vñ dicit: a ¶ Propt̄ iudicia tua dñe: quę licz qñcz occulta: tñ semp iusta sunt. Per hęc iudicia excę-
Ro. 11. c. cauit iudęos: vt plenitudo gentiū intraret. Secūda causa est altitudo dei. Quilibet em̄ lętat de altitudine domini sui: Vñ dicit:
Al. tes b ¶ Qm̄ tu dñs altissim⁹ sup oēm terrā. i. sup totū mundū: z non solum sup mundum: immo sup idola
Al. malignū gentium: Unde dicit:
Al. seruorū d ¶ Nimis exaltat⁹ es sup oēs deos.

a ꝓpter iudicia tua dñe. Qm̄ b tū dñs altissim⁹ sup oēm ter-
d rā: nimis exaltat⁹ es sup oēs
e deos. Qui diligitis dñm odi-
f te: maluz: custodit dñs aias
g sctoꝝ suoꝝ: de manu pecca-
h torīs liberabit eos. Lux orta
i est iusto: et rectis corde lęti-
k cia. Lętamini iusti i dōmio:
l z m ꝓfitemini memorię sanctificationis eius.

¶ Psalmus dauid.

Ps. 85. Ps. Mō est similis tui i dijs dñe. Ostēso igit qualis z quāt⁹ sit rex iste: inuitat ad amorē illi⁹ vt diligat puro corde: Vñ dicit:
e ¶ Qui diligitis dñm odite malū: Alit em̄ nō eēt purū cor: nisi odio haberet malū. Et pōt legi: Malū. i. diabolū: Vel malū. i. vitiū qōcūcz. Et ostēdit qualit diligēd⁹ ē: videlicet: Primo: qz custodit aias: Unde dicit: f ¶ Custodit dñs aias sāctorū suoꝝ. Scdo: qz suos liberat z eripit de manu mali: Vñ dic: g ¶ De manu pctōris. i. de potestate diaboli: liberabit vel uit eos. Osee. xiij. d. De manu mortis libera eos: de morte redimā eos: videlicet p mortē meā. Tertio qz illumiat: Unde dicit: h ¶ Lux orta est iusto. i. lux fidei. Vel Lux. i. ipse christ⁹: qui est lux vera q̄ illumiat oēm hoiez venientē i hūc mūdū: Job. j. a. Hic nat⁹ est iusto: cui ei⁹ natiuitas placet. Vel specialit simeoni: q dic: Luc. ij. e. Nūc dimittis seruū tuū dñe zc. Quia viderūt oculi zc. Qō pasti zc. Propt̄ hoc in natiuitate canit: Lux fulgebit. i ¶ Et rectis corde lęticia. i. ꝓbis z sanctis patrib⁹: q quāto ardēt⁹ eius aduentū desiderabāt: tanto lęt⁹ eū suscęperūt. Et qz lęticia finis ē z cōsūmatio oīs boni: ideo inuitat ad illā dicens: k ¶ Lętamini i dño. i. i luce orta: z exultate o vos iusti: quorū desiderio dat⁹ est domin⁹. Et qz lęticia sequit laus: z hñficiū debet sequi gratiarūactio: ideo hñ addit: m ¶ Et cōfitemi laudādo z grās agēdo: n ¶ Memorię sanctificatiōis ei⁹. i.
Ps. 8. qz memor fuit sāctificare nos i sanguīe suo. Ps. Quid ē hō q memor es ei⁹: aut filij⁹ hoīs qz visitas eū. In ifirmitate pcti z i carcere iferni visitauit dñs hoīem p sanguinē suū: eū a peccato redimēdo p eundē: z eum de carcere extrahēdo. Zach. ix. c. Tu quoqz i sanguīe testamēti tui emisisti vinctos tuos de lacu in quo nō est aqua.

Doxaliter * Et est hoc thema ad moniales q̄ sūt filię iudę. i. ꝓfessiōis z glorificatiōis: qz peccata cōfitebunt/ z laudes cantādo z vitia supando/ deū debēt glificare. Dañ. xiij. g. At nō filia iuda sustinuit iniquitatē vestrā. Et loquit ibi sacerdotib⁹ q susanne laudabilē castitatē denigrare z corrūpere voluerunt. Qui adhuc plures habēt successores: q sāctimoniales sollicitare nō timēt. Itē sunt filię iudę: qz habitāt i hierl'm. i. in visiōe pacis. s. in religiōe. Et sūt nobiles de regia ꝓgenie: sic beata ꝗgo. Iste filię iudę debēt exultare: a ¶ Propt̄ iudicia tua dñe. s. ꝓpt̄ iudicia z correctiōes capti: et ꝓpter quascūcz tribulatiōes/ non ꝓpter ꝓspera mūdi: qz. j. Pet. iiij. d. Tempus est vt incipiat iudiciū a domo dñi. i. correctio z afflictio. In his exultāt vere filię iudę: nō i cōuiuijs: sic filię iob: q̄ pierūt cū fratrib⁹ in cōuiuijs. Job. j. d. Et. ij. Regl. j. d. Ne lętēt filię philistijm: ne exultēt filię incircūcisoꝝ. i. imitatores philistijm in potādo: z incircūcisoꝝ i luxuriādo: qz hoc sequit illud. Vñ philistijm intpretat potiōe cadētes: z duplex ruina. Eccli. xxvj. b. Mulier ebriosa ira magna z cōtumelia: z turpitudo illi⁹ nō teget. Ꝗdo etiā lętari z exultare debēt sanctimoniales/ qm̄ hñ sunt maritatę: b ¶ Qm̄ tu dñs altissim⁹/ q es marit⁹ eaꝝ. ij. Cor. xi. a. Desponsi em̄ vos vni viro virginē castam exhibere christo. c ¶ Sup omnē trā. Null⁹ rex terren⁹ regnat sup omnē trā: Sed iste regnat sup terrā viuentiū/ morientiū/ z mortuoꝝ. i. in cęlo/ in mūdo/ in inferno. Et ne parum videat esse q sup terrā/ addit: q sup oēs deos/ dicens: d ¶ Nimis exaltat⁹ es sup oīs deos. i. sup oīs angelos z sanctos. Ps. Ego dixi dij estis: z filij excelsi oēs. Vel deos. i. iudices. Exo. xxij. b. Ad deos vtriusqz causa pueniet. Et dic/ nimis. i. incōparabilit: qz nulla pōt esse cōpatio hoīis vel angeli ad deū. Ideo frustra laborāt socij luciferi. i. ambitiosi/ qui dicūt illud: Esa. xiiij. d. Similis ero altissimo. Ps. Non est tibi similis in dijs dñe. Non aūt tñ moniales sunt spōsę christi: sed z oēs fideles aię: quę quāto maiori dño sūt despōsatę: tanto sollicit⁹ cauere necesse ē ne aliqd i eis sit qd illi⁹ oculos offendat. Vñ subiūgit generaliter ad oēs loquēs: e ¶ Qui diligitis dñm odite malū. s. peccatū z mūdū: de q. j. Job. v. d. Tot⁹ mūdus in maligno posit⁹ ē. Propt̄ h iacob⁹ vocat amicos mūdi adulteros: qz ab amore spōsi christi recedētes/ amori mūdi adhęserūt. Jaco. iiij. a. Adulteri: nescitis qz amicitia hui⁹ mūdi inimica est deo: Quicūcz q̄ voluerit amic⁹ esse hui⁹ sęculi/ inimicus dei cōstituit. Amos. v. d. Odite malū z diligite bonū: et cōstituite i porta iudiciū. i. cogitate q ꝓpe ē ante ianuā. Jaco. v. b. Ecce iudex ad ianuā assistit. Mō est aūt ita ꝓcax mulier q̄ in oculis mariti adulteriū cōmitteret: Sed multi cōmittunt adulteriū cū mundo/ cū peccato/ cū diabolo in oculis cęlestis spōsi: q q̄si celotyp⁹ sp hz oculos sup spōsas suas/ z castas custodit ne eis vis inferat: adulteras aūt abominat q̄ se in oculis ei⁹ pstituūt: Vñ sequit: f ¶ Custodit dñs aias sanctorū suoꝝ. q. d. nulla vis poterit eis inferri. Licet em̄ corpa qñcz trahāt violent ad supplicia: nūcz tñ pmittit de⁹ vt aia violent trahat ad peccata. Vñ dñs corp⁹ iob z substātiā ei⁹ exposuit aduersario: animā ꝗo seruauit/ dicēs/ Job. ij. b. Ecce i manu tua ē: verūtñ aiaz illi⁹ serua. Job. ix. c. Terra data ē in man⁹ impij. s. caro: non anima sanctorū. Sap. iij. a. Justoꝝ aię in manu dei sūt. g ¶ De manu pctōris liberabit eos. Hic ꝓbat q custodit eos: z quō liberat. Ecce/ h ¶ Lux orta ē iusto. s. lux grę quā infūdit de⁹ i corda hoīm q̄ ipsos illumiat: z ofūdit eis peccati vilitatē z dei bonitatē. Malach. iiij. a. Vobis timentibus deū orietur sol iusticię. i. grā illuminās z ostēdens viā iusticię: z sanitas in pēnis ei⁹. q. d. illa grā nō solū illuminat: sed z sanat z eleuat ad supna. Itē/ Lux/ verbi dei: q̄ multū valet ad cauēdū pctm̄. Ps. Lucerna pedib⁹ meis ꝗbū tuū: z lumē semitis meis. Vñ: iuraui z statui custodire iudicia iusticię tuę. Itē/ Lux. i. exēpla sctōꝝ. Matth. v. b. Vos est lux hui⁹ mūdi. Et post: Sic luceat lux vra coā hoīb⁹ vt videāt opa vra bona zc. Phil. ij. b. Lucetis sic lumiaria in mūdo. Hęc q̄ lux dirigit hoīem in via iusticię: et cor ei⁹ erigit ad supna. Si aūt cor erigit ad supna/ vbi ē gaudiū ęknū z inęstimabile: impossibile est q̄n aliquā guttā hauriat: Unde addit: i ¶ Et rectis corde lęticia. i. eis q̄ habēt cor rectū: z ad supna erectū. Ps. Lętat⁹ sū in his q̄ dicta sūt mihi: i domū dñi ibim⁹. Propter hoc q̄: k ¶ Lętami/ nō pctōres z maligni z amatores mūdi: quib⁹ magis plorat⁹ indicit: Jaco. v. a. Agite nūc diuites plorate z vlulate i miserijs vris q̄ aduenient vobis. Sed/ Lętami iusti/ nō in mūdo: sed l ¶ In dño. Ps. Aia mea exultabit in dño: z delectabit sup salutari suo. Nec vob iusticiā vestrā ascribat: hz ipsi q̄ vos iustificauit. Hoc ē: m ¶ Et cōfitemi/ cōfessiōe laudis: n ¶ Memorię sanctificatiōis ei⁹. i. memorantes q̄ cum essetis pctōres/ sanctos z iustos vos fecit. Ro. iij. d. Oīs em̄ peccauerūt z egēt gloria dei: iustificati gratis p gratiā ipsi⁹ p redēptionē q̄ est i christo iesu: Cui laus/ honor z gloria in sęcula sęculoꝝ: Amē.

Ps. 81.
Ps. 85.
Al. teruet eas
Al. † iocūditas
Al. † iocūdami
Al. † sāctitatis
Ps. 121.
Ps. 118.
Ps. 54.

c Cantate zc. Titul⁹. Ps dauid/ Expo. Ps. XCVII. uid. Titulus patet. In pcedēti psalmo egit ꝓpha de pmo aduētu: Hic agit de vtroqz. s. de pmo z secūdo. Intētiōe monet ad laudē dei: z b ꝓpt̄ gratiā quā largit⁹ est in pmo aduentu: et ꝓpter gloriā quā in secūdo largiet. Hod⁹. Bigtit⁹ ē ps. Primo intentionē suā apit ꝓpha z monet cāta-

re/agēs ꝯ ostēsiōe christi i pmo aduētu. Secūdo monet iubila
re oib⁹ modis ⁊ sp: qꝛ vētur⁹ ē iudex: ibi: Jubilate deo ois
tra. Inuitās ḡ ad laudē/dicit: a Cātate dño cāticū no/
uū. Nō dicit q̄: vt ītelligat de oib⁹. Et merito nouū/eo ꝙ sup
noua ⁊ inaudita: videlicet: b Quia mirabilia fecit/in p
mo aduētu. Fecit em̄
deū hoīez/matrē ꝟgi/
nē/coꝛ fidele his duo/
bus acq̄escēs. De stre
Al. tōnis. nuis aūt militib⁹ post
Sanauit ei mirabiles victoꝛias et
bella sāguinea/fiūt no/
ue cātilene: Christ.⁹ aūt

a Cantāte dño (XCVII.
b c canticū nouū: qꝛ mirā
c bilia fecit †. Saluauit
sibi dextera ei⁹: ⁊ brachiū san
d ctū ei⁹. Notū fecit dñs salu/
e f tare suū: ī ꝯspēctu gentiū rē/
g uelauit iusticiā suā. † Recoꝛ/
datus est misericoꝛdie sue†:

miles nr̄ mirabilia fecit etiā in bello ꝓ nobis: Ergo ipsi facia/
m⁹ cāticū nouū: sic monet ꝓpha: sic quōdā cātica post bella fie/
bāt: sic Judic. v. a. Cecinerūt delboꝛa ⁊ barach i die illo/di/
cētes: Qui spōte obtulistꝭ aīas vr̄as de isrl̄ ad piculū/bñdicite
dño ⁊c. Esa. xxv. a. Cōfiteboꝛ nomī tuo qm̄ fecisti mirabilia:
cogitatiōes antiq̄s fideles: amen. Mirabilia em̄ fuerūt hec/ꝙ
de⁹ tradidit filiū ꝓ seruis: dilectū ꝓ inimicis: iudicē ꝓ dānatꝭ:
pmū ꝓ nouissimis/qꝛ hō ē nouissima creatura: innocētē ꝓ im/
piis ⁊c. Job. v. b. et. ix. b. Qui facit magna ⁊ inscrutabilia ⁊ mi
rabilia q̄ꝝ nō ē numer⁹. Itē christ⁹ multa fecit miracula. Joh.
vii. c. Unū op⁹ feci ⁊ oēs mirami. Joh. xxi. g. Sūt ⁊ alia mlt̄a
q̄ fecit ies⁹: q̄ si scribāt p singula/nec ipsū arbitroꝛ mūdū cape
posse eos q̄ scribēdi st̄ libꝛos. Specificat aūt vnū p̄cipuū mi/
rabile/dicēs: c Saluauit sibi dextera ei⁹. i. christ⁹ q̄ est
dextera dei patris: qꝛ p ipsū opat. Un̄ Gen. i. a. In p̄ncipio
creauit de⁹ celū ⁊ terrā. i. in filio. Sibi. i. deo pr̄i. Nō dicit q̄d
saluauit: sꝫ ītelligēdū relinq̄t. Quid em̄ saluādū erat: nisi qd̄ p/
ierat: Matth. xviii. b. Uenit fili⁹ hoīs saluare qd̄ pierat. s. ge/
Ps. 118. n⁹ hūanū qd̄ p erroꝛē pierat. Un̄ dauid clamat i psona generꝭ
hūani: Erraui sic ouis q̄ periit: q̄re ꝟuū tuū dñe. Ideo Mat.
xviii. postq̄ dixit: Uenit fili⁹ homis saluare qd̄ pierat: statim
subiūgit: Quid vobis videt: Si fuerit alicui centū oues/⁊ er/
rauerit vna ex eis: nōne relinq̄t nonagintanouē i deserto: ⁊ va/
dit q̄rere eā q̄ errauit: Et bñ dicit: sibi: qꝛ ad ipsū ⁊ nō ad aliū
Ps. 50. ptinebat saluatio. Un̄. s. Tibi soli peccaui. Dicit ḡ: Salua/
uit sibi dextera ei⁹/⁊ brachiū sanctū ei⁹. Sic p manū
dexterā pr̄is intelligit filius ꝓpter opationē: ita etiā p brachiū
ꝓpter foꝛtitudinē: de quo dicit/Esa. lxiii. b. Quesiui ⁊ nō fuit q̄
adiuuaret: ⁊ saluauit mihi brachiū meū. Esa. lix. d. Uidit qꝛ
nō est vir: ⁊ apoꝛiat⁹ est: quia nō est qui occurrat: ⁊ saluauit si/
bi brachiū suū: ⁊ iusticia ei⁹ cōfirmauit eū. Esa. lii. c. Parauit
dñs brachiū sanctū suū in oculis oīm gentiū: ⁊ viderūt oēs fi/
nes tre salutare dei nr̄i. Hoc ꝯtinuat sequētē litterā: Dicit em̄:
d Notū fecit dñs salutare suū. s. illā dexterā ⁊ brachiū. i.
christū. Baruch. iii. d. Post hec i tris visus ē: ⁊ cū homib⁹ cō
Ps. 75. uersat⁹ ē. Sꝫ nūq̄d tm̄ iudeis: qꝛ not⁹ i iudea de⁹: Nō: imo et
gentib⁹: Un̄ addit: e In ꝯspectu gētiū reuelauit iusti/
ciā suā. i. christū q̄ iustificat. i. Coꝛ. i. d. Fact⁹ ē nobis sapiē/
tia a deo ⁊ iusticia ⁊ sanctificatio ⁊c. De hac reuelatiōe dic ipe
Hiere. xxxi. f. Oēs cognoscēt me a minimo vsq̄ ad maximū.
Esa. lii. b. Sciet ppl̄s me⁹ nomē meū: qꝛ ego q̄ loq̄bar/ecce assū.
Et. i. Sil̄ laudabūt: qꝛ oclo ad oculū videbūt. Hoc aūt faciē/
do/ g Recoꝛdat⁹ ē miscdie sue: q̄ filiū suū pmisit ⁊ dedit.
Hoc em̄ fuit de pura miscdia. Un̄ Esa. ix. b. Fili⁹ dat⁹ ē nob.
⁎ Et veritatis

Moꝛaliter Moꝛaliter: a Cātate dño. Pꝛimo notādū ꝙ mlt̄a sūt
Uersus q̄ impediūt cantū: q̄ notant his versib⁹. Lepꝛa/loc⁹/raucedo
triplex/pinguedo/tumult⁹: Triste/sopoꝛ/tussis/laque⁹/lex/os/
timoꝛ/vlc⁹: Debilitas/natura/moꝛi/nescire/sodal. Lep̄: qꝛ nō
Multa impedi/ celebꝛat lepꝛosus/⁊ etiā raucitat. Lepꝛa ē symonia vel qd̄cūq̄
unt cantū peccatū: de qua. iiii. Reg. v. g. Lepꝛa naamā adherebit tibi.
Hec impedit cātū laudis: qꝛ Ecci. xv. c. Nō ē speciosa laus in
Ps. 136. oꝛe pctōꝛis. Loc⁹/ꝟm illud: Quō cātabim⁹ canticū dñi in tra
Ps. 68. aliena: Raucedo triplex. Pꝛima ex clamoꝛe. Ps. Laboꝛaui
clamās rauce facte sūt fauces mee. Hec est laboꝛ aduocatoꝝ.
Secūda ē ex aspectu lupi: hec ē auaricia. Abacuk. i. c. Uelo/
cioꝛes lupis vesptinis. Ezech. xxii. f. Pꝛincipes tui lupi. Ter
Ps. 142. tia ex siccitate; hec est defectus gr̄e. Ps. Aīa mea sic tra sine

aq̄ tibi. Pinguedo: hec ē abūdātia tpalis. Judic. iii. c. Erat
aūt eglon crassus nimis. Eglon interp̄tat festiuitas inutilis.
Hec sūt festa mūdi ⁊ comesatiōes. Tumult⁹. Ecci. xxxii. a.
Ubi audit⁹ non est/non effundas sermonē. Triste. Ecci. xxii.
a. Musica i luctu impoꝛtuna narratio. Sopoꝛ. Esa. xxix. d.
Miscuit vob dñs spm̄
sopoꝛis: claudet ocu/
los vr̄os: ꝓphas ⁊ p̄nci
Al. tāū ꝯspe pes. Prophe canebāt
arcana. i. Paral. xv. c. Al. †Memoꝛ fuit
Tussis. i. cōcussio pe/
ctoꝛis: hec ē occupa/ Al. †iacob
tio mūdi. Job. xx. a.
Cogitationes mee varie succedūt sibi ⁊ mens mea in diuersa
rapit. Laque⁹: sicut de iuda dicit Matth. xxvii. a. Abiēs la/
queo se suspēdit. Et achitofel. ii. Reg. xvii. f. Hec est ābitio.
Lex/interdicti vel silentii. Amos. vi. d. Tace ⁊ ne recoꝛderis
nois dñi. Cōtra qd̄ dr̄/Hester. xiii. d. Ne claudas oꝛa canē/
tiū te. Os plenū cibo vel soꝛde. Numeri. xi. g. Adhuc carnes
erāt in dentib⁹ eoꝝ. Timoꝛ. Esa. x. d. Nō fuit qui apiret os ⁊
ganniret. Ulc⁹. Ulcera oꝛis sūt iactātia ⁊ detractio/adulatio.
ii. Timoth. ii. c. Sermo eoꝝ vt cācer serpit. Debilitas flat⁹.
Exo. iiii. c. ꝟm aliā lr̄am: Gracilis vocis ego sū. Daniel. x. d.
Nihil i me remāsit viriū: sꝫ ⁊ halit⁹ me⁹ intercludit. Natura: vt
qn̄ hō ē senex. Hiere. xxv. c. Perdā ex eis vocē gaudii ⁊ vocē
leticie. Moꝛi: Quia nō moꝛtui laudabūt te dñe ⁊c. Nescire. Ps. 113.
Neemie vlt. d. Nesciebant loq̄ iudaice. Sodalis/discoꝛdās.
Est aūt cōcoꝛdia duplex. s. coꝛpalis ⁊ spūalis. De pma Ecci.
xlvii. b. Stare fecit cātoꝛes ꝯ altare: ⁊ i sono eoꝝ dulces fecit
modulos. De secūda. Ps. Bñdic aīa mea dño: ⁊ oīa q̄ intra Ps. 102.
me sūt nomi sancto ei⁹. s. vt nō sit dissonātia: qꝛ sic dicit ꝟsus:
Uox ē apta choꝛi qn̄ coꝛ cōgruit oꝛi. Aug⁹. Hoc vset i coꝛde
qd̄ pfert i oꝛe. Hec st̄ ḡ q̄ ipediūt cāticū nouū laudis. Itē est
cāticū oꝛonis: qd̄ sil̄r impedit p eadē. De q̄ dr̄ in Ps. In die Ps. 41.
mādauit dñs miscdiā suā ⁊ nocte cāticū ei⁹. Est aūt ⁊ aliud cāti
cū nouū cātādū. s. cāticū ꝯfessiōis: d̄ q̄ dr̄ Esa. xxiii. d. Sume
citharā: circūi ciuitatē meretrix obliuiōi tradita: Bñ cane: fre
quēta cāticū. Hoc cāticū dr̄ nouū ab effectu: qꝛ inouat. Un̄
dauid ꝯfitēs pctm̄ suū/dixit: Coꝛ mūdū crea i me de⁹ ⁊ spm̄ re Ps. 50.
ctū inoua i visceribus meis. a Cātate ḡ dño: qꝛ licꝫ sacerdoti/
nō tm̄ sic hoī: ꝟ sic deo ꝯfessio fit. Ul̄/Cātate dño/nō mūdo:
vt hypocrite. Matth. vi. a. Cū oꝛatis nō eritis sic hypocrite
tristes: q̄ amāt in synagogis ⁊ i angulis plateaꝝ stātes oꝛare
vt videant ab hoib⁹. Cātate/igit/cāticū nouū: Et hoc:
b Quia mirabilia fec/i oculis hoim. Mirabile ē qd̄ est ꝯ
ꝯsuetudinē ⁊ oīm opinionē: In foꝛo aūt hoim ꝯsuetū ē sp ꝙ
q̄ ꝯfitet se crimē cōmisisse punit: ꝟm qd̄ dic quidā/Nō ē ꝯfes/
si cā tuēda rei. Sed in foꝛo dei/q̄ cōfitet dimittit: ꝟm qd̄ dicit
dauid: Dixi ꝯfiteboꝛ ⁊c. ⁊ tu remisisti ipietatē pcti mei. Pro/ Ps. 31.
pter h̄ mirabile ꝯfitendū ē. Seq̄t: c Saluauit sibi dexte
ra ei⁹ ⁊ brachiū sanctū ei⁹. Per dexterā/ꝓspitas: p bra/
chiū sinistꝝ/aduersitas. Un̄ Cāt. ii. b. Leua eius sub capite
meo: ⁊ dextera illi⁹ amplexabit me. Idē est ḡ ac si dicat: Cōfi
teri deo bonū ē: qꝛ p ꝯfessionē saluant pctōꝛes: ⁊ i statu ꝓspi/
tatis/⁊ i statu aduersitatis. Et bñ dicit brachiū sanctū: qꝛ ad/
uersitas sanctū facit. i. agios. De h̄ brachio/Esa. liii. a. Bra/
chiū dñi cui reuelatū ē: Et null⁹ excusare se pōt: qꝛ dñs istū
modū saluatiōis p̄dicauit: ⁊ p alios p̄dicari fecit. Un̄ subdit:
d Notū fecit dñs salutare suū. s. ꝯfessionē qn̄ p̄dicauit
penitētiā/cui⁹ ē ps ꝯfessio. Matth. iii. c. Penitētiā agite. Et
q̄si q̄s q̄reret: Est h̄ salutare: Sbiūgit: Appꝛopinq̄bit em̄ re/
gnū celoꝝ. Et de penitētia aptius/subdit: e In cōspectu
gentiū. i. pctōꝝ gentilit viuētiū: f Reuelauit iusticiā
suā. i. penitentiā: q̄ sumūt ⁊ faciūt hoies iusticiā de peccatis
suis: et q̄ iustificant. Esa. xxvi. b. Cū feceris iudicia tua i tra
⁊ iusticiā discēt oēs hitatoꝛes oꝛbis ⁊c. Hāc reuelauit de⁹ p̄di
cādo ⁊ opando: qꝛ licꝫ pctm̄ nō fecerit: sp tm̄ in penitētia ⁊ au/
steritate vite vixit. Qꝛ aūt p penitētiā saluant homies/de dei
miscdia ē: qꝛ ꝟm iusticiā stati posset eos dānare ⁊ i infernū re/
trudere q̄ cito moꝛtaliter peccauerūt. Un̄ subiūgit: g Re/
coꝛdat⁹ est misericoꝛdie sue/ qua dicit Ezech. xviii. g.
⁎ Nolo moꝛtē

a Et veritatis suę: q̃ mẽtiri nõ poterat q̃n daret qõ ꝓmisse/
rat: b Domui isrl̃.i.eccl̃ię de iudęis ꝓmo: vel generalit/do/
mui isrl̃.i.eccl̃ię oĩm christianoꝝ videntiũ deũ ꝑ fidẽ. Vñ seq̃t:
c Viderũt oẽs termini trę: salutare dei nr̃i. Sed ꝑ̃us de
hac miscẽia ꝛ vitate testimoniũ aliq̃ adducam⁹. Dicit Dich.
vij.d. Dabis vitatẽ ia/
cob/miscẽiã abraã: q̃ iu
rasti patrib⁹ nr̃is. Ro.
xv.b. cũ plura ꝓmisisset
subiũxit apl̃us: Ꝓopt
veritatẽ dei ad firmã/
das ꝓmissiones patrũ:
gentes aũt sup miscẽia
honorare deũ. Iudęis eñ ꝓprie veritas reddita ẽ ꝓmissoꝝ: ꝛ gẽ
tib⁹ ꝓcipue facta ẽ miscẽia. Hũc g̃ exponam⁹ qõ ꝓmisim⁹: c
Viderũt oẽs termini trę.i.hoĩes a termino vsq̃ ad terminũ:
d Salutare dei nostri.i.christũ. Hũc viderũt oculis fidei.
Iob.xx.g. Beati q̃ nõ viderũt ꝛ crediderũt. Esa.lij.c. Videbũt
oñs fines terrę salutare dei nr̃i. In termio fuit simeon/qñ dixit
Luc.ij.e. Viderũt oculi mei salutare tuũ ꝛc.

Al. ꝓomas
Al. ꝓfines
Al. ꝓuniuersa

a vitãt̃l suę d domui isrl̃. Viderũt
c oẽs t̃mi trę: salutare dei nr̃i.
e Jubilate deo ꝑ̃ omis trę: cãtãte
g ꝛ exultate ꝛ psallite. Psalli/
k te dño ꝑ̃ in cithara: in cithara
m ꝛ voce psalmi: in tubis ducti
o lib⁹ ꝛ voce tubę cornęę. Ju/
p bilate in cõspectu regis dñi:

Al. ꝓdeo

Doxaliter * Volo mortẽ pctõris: sz vt cõuertat ꝛ viuat. a Et verita
tis suę: q̃ ꝓmisit/ Hiere.xviij.b. Si pęnitẽtiã egerit gens ista
a malo suo: ꝓpter qõ locut⁹ sũ aduersus eã: agã ꝛ ego pęnitẽtiã
sup malo qõ cogitaui vt facerẽ ei. b Domui isrl̃.i.illis q̃ eius
miscẽiã respiciũt quã eis facit/ dãs eis locũ pnię: ꝛ iusticiã quã
faciet ĩ die iudicij. Tales eñ pęnitentiã assumũt. Hiere.xxxj.d.
Post ꝗ ostendisti mihi pcussi femur meũ: cõfusus sum ꝛc. Sed
multi sũt q̃ nolũt videre deũ nisi ĩ necessitate.s.ĩ morte. Sed tũc
oẽs videt ꝛ timẽt: Vñ dic̃ c Viderũt oẽs termini trę sa/
lutare dei nr̃i. Terra est hõ terren⁹: termin⁹ ei⁹/mors: et ter/
min⁹ trę/hõ mortẽs: medũ ꝯo sanitas vel hõ san⁹: hoc excęcat
sic̃ ꝓspitas oĩs. Sz qñ adest termin⁹: tũc videt salutare dei.i.
ꝓcipiũt q̃ salutare fuisset eis ęgisse pniaz. Hi sũt silęs heli q̃ nõ
1.Reg.j.a. poterat videre lucernã dei anteq̃ extinguerẽt: Nec isti possunt
videre salutare esse/facere pniaz donec ipotẽtes sunt ad faciẽdũ
eã. Itẽ termini trę sũt paupes abiecti. Hi vident ꝛ recognoscũt
salutare dei: Sed diuites ignorãt: q̃ dicũt deo: Recede a nobis/
sciaz viaꝝ tuaꝝ nolum⁹: q̃s ẽ oĩpotẽs vt fuiam⁹ ei: Job.xxj.b.

Secunda pars e Jubilate. Secũda ꝑs: vbi monet iubilare oĩb⁹ modis ꝛ sp:
qz venit iudex. Primo g̃ monet ad laudandũ deũ corde/cũ dic̃:
Jubilate deo. Jubil⁹ eñ ẽ exultatio mẽtis hĩta de ęternis in
laudẽ ꝓrũpens. Et sic̃ null⁹ ẽ expers a bñficio: ita null⁹ debet eẽ
expers a laude. Vñ dic̃: f Omis trę.i.oẽs q̃ hĩtant trã. Scõo
inuitat ad laudandũ eũ ore/cũ dicit: g Cãtate ꝛ exultate.i.
cãtãdo exultate. Exultatio ẽ/cũ extra exit laus q̃ latebat ĩ corde:
hoc autẽ fit ꝑ vocẽ. Post iubilũ aũt cordis ꝛ laudẽ vocis debet
seq̃ laus opis: ad quã monet cũ dic̃: h Et psallite. Psallere
eñ ẽ opari. Et quõ sit opandũ/sbiũgit.s.ĩ mortificatiõe carnis:
Vñ dic̃: i Psallite dño.i.ad honorẽ dñi. k In cithara.i.
in carnis mortificatiõe/q̃ ꝑ cithara significat. Et repetit/ l In
cithara: qz intẽti ꝛ assidui debem⁹ esse ĩ carnis mortificatiõe.
Itẽ laudãd⁹ ẽ de⁹ ĩ ꝓdicatiõe q̃ ꝓcordat opi: Vñ sbiũgit: m Et
voce psalmi. In voce ꝓdicatio: ĩ psalmo opatio intelligit: q̃
duo debẽt ꝓiũgi/vt sit vox psalmi.s.vt opa loq̃nt: et illud qõ ꝓ/
dicat hõ/ꝑ̃us opet. Sic̃ iel⁹ cępit facere ꝛ docere: Act.j.a. Hãc
aũt ꝓdicationẽ exercuerũt ꝑmo apl̃i ꝛ martyres ĩ eccl̃ia: de q̃b⁹
dic̃: n In tubis ductilib⁹.i.ad modũ ꝛ imitationẽ apl̃oꝝ
ꝛ martyꝝ. Postea ꝯo ꝓfessores ꝛ doctores: de q̃b⁹ addit: o Et
voce tubę cornęę.i.ad modũ ꝛ imitationẽ confessoꝝ. Iudęi
eñ duo genera tubaꝝ habebãt/q̃b⁹ clãgebãt ĩ solẽnitatib⁹ suis:
ductiles.s.ꝛ corneas. Ductiles ex argẽto malleo ꝓducebãt: ꝑ q̃s
designant apl̃i ꝛ martyres/q̃ malleo ꝑsecutiõis ꝛ martyrij ꝓdu/
cti nõ defecerũt: sz poti⁹ ꝓfecerũt. Cornęę ꝯo erãt de cornu aĩa/
lis: ꝑ q̃s itelligunt cõfessores ꝛ doctores: q̃ in eccl̃ia sonũ ꝓdica
tiõis emittentes/licz ꝑsecutionẽ nõ sustinuerint ab extrinseco: ꝑ/
secutionẽ tñ carnis spũs fortitudine superãtes/ĩ carne ꝓter car/
nẽ vixerũt: sic̃ cornu supat carnẽ ꝛ de carne ꝓcedens/caro nõ ẽ.
Et oñdit q̃re debem⁹ eũ laudare. Primo: qz placet ei vt laudet
a nobis. Vñ dicit: p Jubilate ĩ cõspectu regis dñi.q.d.
Ps.33. ipse cõspicit ꝛ attẽtus est ad nostrã laudationẽ. Vñ Ps. Oculi
dñi sup iustos

Doxaliter: e Jubilate ꝛc. Nota q̃ ponit h̃ q̃nq̃ verba.s.
Jubilate/cantate/exultate/psallite/psallite. Hęc sũt quiq̃ ꝗba
de q̃b⁹ apl̃s.j.Cor.xiiij.d. In eccl̃ia volo q̃nq̃ ꝗba sensu meo
loq̃. Et his q̃nq̃ ꝗbis rñdent q̃nq̃ ĩstrumẽta q̃ h̃ ponit.s.citha
ra duplex: tuba duplex: simplex vox psalmi ĩ medio. Prima ci/
thara ẽ ieiunũ. Hęc hz siccas cordas ꝛ ꝓtẽsas/ et ventrem vacũ. Job
xxx.d. Versa ẽ in luctũ cithara mea. Secũda ci
thara ẽ cõpassio peun/
tiũ. Esa.xvj.c. Venter
me⁹ ad moab q̃si citha/
ra sonabit. Sed si ẽ ꝗa cõpassio/sequit op⁹ miscẽię qõ cõsolet.
Vñ addit: m Et voce psalmi: q̃ iocũdior ẽ. Eccl̃i.xl.c. Ti/
bia ꝛ psalteriũ suauẽ faciũt melodiã: sz sup vtraq̃ lingua suauis.
n In tubis. Per tubas ꝓdicatio intelligit. Nũeri.x.a. Fac
tibi duas tubas argẽteas ductiles q̃b⁹ cõuocare possis multitu
dinẽ. o Et voce tubę cornęę. Scõm hęc duo genera tu/
baꝝ intelligi possũt duo stat⁹ ꝓdicatoꝝ: videlicet aduersitas et
ꝓsperitas. In aduersitate necessaria ẽ tuba ductilis.i.vt ꝓdica/
tionẽ comitet patiẽtia q̃ sustineat omnẽ malleationẽ: fm qõ in
Ps.dĩ: Bñ patiẽtes erũt vt annũciẽt. In ꝓspitate necessaria Ps.91.
est tuba cornea.i.vt ꝓdicationẽ comitet cõtinẽtia/q̃ ꝑ cornu in/
telligit: vt dictũ est.s. Scõm hoc dicebat apl̃us.j.Cor.ix.d.
Castigo corp⁹ meũ ꝛ ĩ seruitutẽ redigo: ne forte cũ alijs ꝓdica/
uero: ipse reprobus efficiar. Pro eo aũt q̃ hic dicit: Cãtate
ꝛ exultate: Et.s. Cantate dño cãticũ nouũ: notandum
q̃ multę sũt causę q̃re cãtare ꝛ exultare debet hõ: fm q̃s diuer/ Cause q̃re de/
sa cãtica ĩ sacra scriptura inueniunt. Prima causa ẽ: qz videt se beat hõ cãtare
hõ liberatũ a peccatis. De h̃ habet canticũ/Exo.xv.a. Cante et exultare fm
m⁹ dño ꝛc. qõ cãtauerũt filij isrl̃ qñ viderũt se liberatos de ma diuersa cãtica
nu ęgyptioꝝ ꝛ de seruitute pharaonis. Scõa ẽ de ꝓfectu quẽ q̃ in sacra scri/
vider. De h̃ habet cãticũ/Numeri.xxj.d. Tũc cecinit isrl̃ car/ ptura repiunt
mẽ istud: Ascẽdat put⁹: cõcinebãt/put⁹ quẽ foderũt ꝓncipes
ꝛc. Tertia ẽ ꝗ pnię pactiõe. De h̃ habet cãticũ/Deut.xxxij.a.
q̃ filij isrl̃ qñ fuerũt ĩ fine solitudinis cantauerũt canticũ istud:
Audite cęli q̃ loquar ꝛc. Quarta de alioꝝ ꝓfectu ꝛ strenuitate.
De h̃ habet cãticũ/Judic.v.a. q̃ cecinerũt delboza ꝛ barach
dicẽtes: Qui spõte obtulistis de isrl̃ aĩas vĩas ad piculũ/bñdi/
cite dño ꝛc. Quita de ꝓlis spũalis ꝓcreatiõe. Vñ.j.Reg.ij.
a. cãtauit anna canticũ/dicẽs: Exultauit cor meũ in dño ꝛc. Et
postea subiũgit: Donec sterilis pepit plurimos ꝛc. Sexta de li/
beratiõe alioꝝ a peccati ꝓfunditate. De h̃ etiã cãticũ Ezechię/
Esa.xxxviij.b. Ego dixi in dimidio dierũ meoꝝ ꝛc. Septima
de pacis cũ deo reformatiõe. De hoc cãticũ/Esa.xij.a. Cõfite
bor tibi dñe qñ irat⁹ es mihi: cõuersus ẽ furor tu⁹ ꝛ cõsolat⁹ es
me. Octaua ꝗ diaboli supatiõe. De hoc cãticũ/Judith.vlt.a.
Cãtauit canticũ h̃ iudith dño/dicẽs: Incipite dño ĩ tympanis
ꝛc. Et.j. Dñs cõterens bella. Nona de saluatoris cõceptiõe: h̃
est cãticũ beatę ꝗginis: Luc.j.e. Magnificat aĩa mea dñm ꝛc.
Decima de ortu gr̃ę: hoc ẽ canticũ Zacharię. Luc.j.f. Bñdi/
ctus dñs de⁹ isrl̃. Hoc eñ cãtauit nato iohe. Undecima ꝗ vitę
ęt̃nę ꝓmissiõe. Habacuk.iij.a. Dñe audiui auditionẽ tuã ꝛc. Et
in fine: Et sup excelsa mea deducet me victor ĩ psalmis canẽtẽ.
Duodecima de exhibitoꝝ bñficioꝝ recordatiõe. Esa.v.a. Can
tabo dilecto meo cãticũ patruelis mei. Decimatertia de ꝓmissi
adeptiõe ꝛ visiõe: hoc ẽ canticũ simeõis: Luc.ij.e. Nũc dimit
tis seruũ tuũ dñe ꝛc. Decimaq̃rta de ãplexu spõsi: hoc ẽ canti/
cũ cãticoꝝ: Osculet me ꝛc. Decimaq̃nta carmẽ nuptiale: de q̃ Cant.i.a.
Ps. Eructauit cor meũ ꝗbũ bonũ ꝛc. Hęc sũt q̃ndecim cãtica Ps.44.
graduũ. Sic g̃ inuitat ad cantãdũ ꝛ exultãdũ. Sz põt dicere ꝓ/
pheta ꝛ ꝓdicator illud Matth.xj.b. Cecinim⁹ vob ꝛ nõ salta/
stis. p Jubilate ĩ cõspectu regis dñi. Hic ponit aliũ q̃/
nariũ.s.eoꝝ q̃ monet ad laudẽ ꝛ exultationẽ: q̃ notant hoc ꝗsu. Quinq̃ q̃ mo/
Letet cęlũ mare tell⁹ flumĩa mõtes. Hęc eñ q̃nq̃ h̃ ꝓsequẽter nẽt ad laudẽ et
sequũt. Dicit g̃ ad illos de cęlo.s.ad angelos: Jubilate in cõ exultationẽ
spectu.i. vos q̃ estis ĩ ꝓspectu regis dñi: q̃ eũ intuemĩ sic̃
est. Matth.xviij.b. Angeli eoꝝ sp̃ videt faciẽ pãis. Tob.xij.c.
Ego sũ raphael vn⁹ de septẽ q̃ astam⁹ ante dñm. His g̃ bñ di/
cit: Jubilate

dñi sup iustos ⁊ aures eiꝰ i ꝓces eoꝝ. Et vt dicit Glo. aures eiꝰ delectant in nra iubilatione. Scdo: qꝛ hęc laus facit conuersionem pctorꝝ: Vñ dicit: a Moueat mare ⁊ plenitudo eiꝰ. i. pctores q̃ multi sũt: vel mundꝰ ⁊ homines mũdani moueant ad fidem et pęnitentiam. Vñ exponens subdit: b Orbis terraꝝ ⁊ q̃ habitant i eo: supple moueant ad fidem ⁊ pniaz. Tertio ꝓpter lętitiam bonorũ. Vñ addit: d Flumina. i. homines pleni aqs graꝝ: e Plaudent manu. i. bonis opibꝰ exultabũt. Et b/ g Simul. q. d. non vnꝰ tm: sz omes parit i vnitate fidei ⁊ charitatis congregati. Iuxta illud Act. iiij. f. Multitudinis aũt credentiũ ꝛc. h Montes. i. maiores: i Exultabũt a cõspectu dñi. i. qui videbũt dñm. k Quĩ venit iudicare terram. i. pctores terrenos: non montes q̃ iudicabũt cũ eo. Vñ ⁊ b scientes exultabũt a cõspectu eiꝰ. In iudicio aũt duo faciet dñs: qꝛ malos ꝓdemnabit. Vñ dicit: l Iudicabit orbem terrę. i. terrenos/ m In iustitia/ eos iuste ꝓdemnando. Et bonos remunerabit: Vñ addit: n Et populos. i. fideles et rationales in vita: o In equitate. Matth. vij. a. Eadem mensura q̃ mensi fueritis/ remetietur vob: qꝛ reddet eis ęq̃ suis meritis. De his duobꝰ. ij. Cor. v. b. Omes nos manifestari oportet ante tribunal christi: vt referat vnusq̃sq; pp̃a corpis ꝓut gessit/ siue bonũ/ siue malũ.

Moraliter * cit/ iubilate: qꝛ i cęlo ē iubilatio. Job. xxxviij. a. Vbi eras cũ me laudarẽt astra matutina/ ⁊ iubilarẽt omes filij dei: Vl hoibꝰ loquit: Iubilate i ꝓspectu regis dñi. i. vt ab eo ꝓspiciami. s. vt placeatis ei: ⁊ vt ipsũ etiam ꝓspiciatis. Iuxta illud Esa. xxxiij. c. Regem i decore suo videbũt: oculi eiꝰ cernẽt terram delõge. Hoc ē ꝓ vane gloriates: q̃ a mulierculis laudari appetũt qui cantãt i ecclia ⁊ nõ a rege dño. Item sic/ Iubilate i ꝓspectu regis dñi. i. licet q̃ ab eo ꝓspicimi. q. d. nõ segnes efficiami: sz strenue diuinũ officiũ pagite: qꝛ dñs sp vos cõspicit: Boetꝰ. Magna nob iudicii ꝓbitatis necessitas cũ ani oculos ꝓfamur iudicis cũcta cernentis. a Moueat/ ad laudem: mare ⁊ plenitudo eiꝰ. Per mare intelligunt pęnitentes qui sũt in amaritudine ꝓtritionis ⁊ doloris ꝓ pctis q̃ fecerũt. Per plenitudinem maris/ intelligit pfectio pęnitentię: q̃ tũc ē pfecta/ cũ hõ facit pniaz ꝓ peccatis aliorũ: vt Daniel. ix. e. Cũq; ꝓfiterer pctam meam ⁊ pctam ꝓpli mei. b Orbis. i. circulus/ terraꝝ: iusti in diuersis tris pfecti: c Et q̃ habitãt in eo. i. in circulo. Notabilit dicit/ habitãt/ nõ intrãt. Quidã enim intrãt circulũ pfectionis/ ⁊ nõ habitant ibi: sz cito relinquũt a claustro. Etiam qnq;/ d Flumina plaudent manu. Flumina st doctores legis diuinę: q̃ rigãt hortũ ecclię aqs doctrię ⁊ sapiętię. Psꝝ. Fluminis ipetꝰ lętificat ciuitatem dei. Eccli. xxliij. d. Ego sapia effudi flumina. Eph. iiij. c. Alios dedit doctores. f Manu: Ecce q̃ de viuis flumibꝰ loqt. Manu. i. ope ⁊ largitate. Psꝝ. Omes gentes plaudite manibꝰ. Quid aũt flumibꝰ magꝰ largũ: q̃d vtilꝰ: q̃d dulcꝰ: Nulli negãt aqs: oibꝰ sũt necessaria: oibꝰ iocũda. Matth. x. b. Gratis accepistis/ gratis date. Est aũt malꝰ plausus. Prouer. xvij. c. Nõ stultus plaudet manibꝰ cũ spopõderit ꝓ amico. i. cũ suscępit curam. Sz addit/ g Simul: ꝓ singulares ⁊ nouas opiniones. Sic nõ deserit flumen antiquũ alueũ: sic doctores si debẽt relinq̃re semitam antiq̃ꝝ. Eccli. ix. c. Nõ dereliq̃s amicũ antiquũ: nouꝰ enim nõ erit similis illi. h Montes exultabũt a ꝓspectu dñi. Montes st plati: q̃ cũ boni sũt/ exultãt a ꝓspectu dñi. Esa. lv. d. Montes ⁊ colles cantabũt laudem. k Quĩ venit iudicare terram. Gaudeat g̃ q̃ tram reliq̃rũt ⁊ cęlestes facti sũt: qꝛ nihil habẽt iudicandũ si tram nõ habẽt. Venit/ aũt dñs/ iudicare tram. i. peccatores: nõ solũ i scdo aduentu: sz ⁊ nũc i ꝓsenti. Job. xij. e. Nũc iudiciũ ē mũdi. l Iudicabit orbem terraꝝ i iustitia. i. eos q̃s mũdꝰ orbatos oculis i orbem duc: Sic sanson/ Iudic. xvj. e. clausũ molere fecerũt. j. Regl. xxv. e. Dia inimicoꝝ tuoꝝ rotabit. Econtra/ Job. v. d. Qui ꝓbũ meũ audit ⁊ credit ei q̃ misit me: hz vitam ęternam: ⁊ i iudiciũ nõ venit: sz trasiet a morte i vitam. Item hoc dicit ꝓ aduocatos: Iudicabit orbem terraꝝ i iustitia. i. ꝓ iuris astucia damnabũt plurimi litigatores. n Et populos. i. rationales theologos ⁊ sacerdotes: o In equitate. i. ꝓ equanimitate: qꝛ equanimiter tolerãt i mũdo ⁊ i ecclię mala/ nõ pęnaꝝ/ sz culpaꝝ. Hiere. xj. c. Quid ē q̃ dilectꝰ meꝰ in domo mea fecit scelera multa:

Omnꝰ regnuit. Titulꝰ. Expo. Psꝝ. XCVIII.

Psalmꝰ dauid. Titulꝰ patet. Cõtinuatio. In ꝓcedenti psalmo egit de aduentu ⁊ ꝑ natiuitate christi. Sz nato christo/ ꝓpli iudęoꝝ irati st cũ herode/ ⁊ regnũ eiꝰ postea etiam conati st tollere vsq; hodie: Sz dicit psalmꝰ iste q̃ ipe ē q̃ tempoꝝ si et samuel regnuit i isrl ⁊ vbiq;. Nota q̃ tres psalmi ita icipiũt/ Dñs regnauit. Et i illis tribꝰ agit ꝑ laude christi. Triplex enim exultatio est de christo ⁊ regno eiꝰ. Prima exultatio ē de regni christi cõfirmatione. Et ꝑ hac agit i ꝓmo psalmo: Dñs regnuit decore induꝰ ē. Secũda ē de regni christi dilatatione. Et de illa agit i secũdo. s. Dñs regnauit exultet tra. Tertia ē ꝑ regni christi auctorate ⁊ potestate: de q̃ agit i ꝑ psalmo. Intertio g̃ ē inuitare ad laudem ⁊ honorem christi: vt eũ tanq; deũ adoremus: ⁊ tanq; regem exaltemꝰ. Modꝰ. Biptitꝰ ē psalmꝰ. Primo ostdit christũ regnãtem: ⁊ quicũq; ei repugnet/ altũ sup omes: vñ ei cedere monet. Scdo monet eũ adorari: qꝛ pres antiq; seruierũt ei: ibi: Exaltate dñm. Primo g̃ inuitans ad laudem christi: cõmendat eũ primo a regia potestate/ cũ dicit: p Dñs/ christꝰ/ regnauit. i. regre inotuit: ⁊ ęq̃lis esse cũ pre i regno q̃ ꝓus vilis erat ⁊ abiectꝰ. Scdo cõmendat eũ a regni firmitate/ cũ dicit: q Irascant ꝓpli/ iudęoꝝ. Et est irrisio ironica/ q̃ sacrasinos dicit. s. hostilis irrisio. q. d. irascant quãtũcũq; voluerit: qꝛ ita cõfirmatũ ē regnũ eiꝰ/ q̃ velint nolint regnabit i ęternũ. Tertio cõmendat eũ ab altitudine regni/ cũ addit: r Qui sedet sup cherubin: qꝛ etiam sup illos supimos angelos incõpabiliter altus est. Et ideo exquo ita firmit regnat: exquo ita altꝰ est: s Moueat tra. i. terreni quãtũ voluerint: qꝛ nihilominꝰ regnabit. Et est idem cũ ꝑ q̃ ꝓdixit: irascant ꝓpli: Et eodem mõ legendũ est. Vel alit: Moueat terram. i. terreni gentiles ad pęnitentiam ⁊ ad fidem/ ꝓuertendo se ad dñm * qui tantꝰ est.

Moraliter: p Dñs regnauit irascant ꝓpli. Cũ dñs regnat i bonis/ irascunt mali. j. Machab. v. a. Factũ ē vt audierũt gentes i circũitu: qꝛ edificatũ ē altare vt ꝓus: iratę st valde. Et sup q̃s regnat: Ecce/ r Qui sedet sup cherubin. Cherubin interptat ꝓminculata pictura/ vel scia multiplicata/ vel scię plenitudo/ vel q̃si pres scię ⁊ intellectꝰ. Vermiculata pictura/ significat illos/ q̃ varijs virtutibꝰ ⁊ donis decorant. Eęch. xl. c. In portis templi erãt picturę vndiq;. Portę templi/ sũt plati: Ioi debẽt depingi. Et cortinę tabernaculi erãt varię: Exo. xxvj. a. Psꝝ. Astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato/ circũdata varietate. Item sedet i illis in quibꝰ multiplicat scia illa quã Augꝰ petebat/ dicẽs: Osse nouerim te/ nouerim me. Qui deũ cogscit feruẽs efficit ⁊ amat eũ: Et de tali dicit dñs/ Job. xiij. c. Ad eũ veniemꝰ ⁊ mãsionem apd eũ faciemꝰ. Ecce q̃ i his sedet q̃ habẽt noticiam dei. Noticia ꝓ o sui facit humilem: Et in talibꝰ sedet dñs. Esa. lxvj. a. Sm aliã trãslationem: Sup quem reqescet spũs meꝰ nisi sup humilem ⁊ q̃etũ ꝛc. Item in illis sedem sibi iuenire deberet/ si qbꝰ multiplicat scia sacre scpturę: de q̃ multiplicatione Danielꝰ. xij. b. Pertransibũt plurimi ⁊ multiplex erit scientia. Item in illis sedet in quibꝰ est scię plenitudo. i. charitas. Roma. xiij. c. Plenitudo legis est dilectio. j. Job. iij. d. Unctio docet vos de oibꝰ. Scientia sine charitate est lampas sine oleo. Matth. xxv. a. Fatuę virgines nõ sumpserũt oleũ secũ. Item sedet in illis in quibꝰ sunt diuersę scientię ⁊ intellectꝰ q̃ ad dispositionem bona spualiũ ⁊ tpaliũ. Deut. j. b. Eligite ex vobis viros sapientes ⁊ gnaros. Sapientes ad spualia: gnaros ad tpalia. j. Timoth. iij. a. Domui suę bñ ꝓpositũ. Et ꝑ his s Moueat. i. turbet/ tra: qꝛ q̃ fa dei ꝓ fidem apparet i bonis: mali turbant ⁊ inuidet ⁊ detrahũt. Psꝝ. Terra mota ē: etenim cęli distillauerũt a facie dei sinai. Matth. xx. b. An oculꝰ tuꝰ nequam est: qꝛ ego bonꝰ. Vel i bono pot legi: q Irascant ꝓpli ⁊ moueat tra. Exq̃ enim dñs regnuit irasci debẽt ꝓ inimicos eiꝰ ꝓpli sup quos regnat. Vñ dicit: Irascant * ꝓpli: nõ dicit cui

Al. ⁊cõmoueatur
Al. ⁊terre et omes inhabitantes in ea
Al. ⁊manibꝰ in idipsum
Al. ⁊facie
Al. ⁊terre
Al. ⁊sedes
Al. ⁊cõmoueatur
Psꝝ. 91.
Psꝝ. 96.
Partitio psalmi
Psꝝ. 44.
Psꝝ. 67.
Aliter